

Přednáškového setkání k 80. výročí vystěhování Sedlčanska se zúčastnily i dvě pamětnice těchto smutných událostí

SEDLČANY Ve společenském sále kulturního domu ve čtvrtek 12. října Městské muzeum Sedlčany ve spolupráci s vedením města Sedlčany uspořádalo přednáškové setkání k 80. výročí vystěhování Sedlčanska za 2. světové války. Akce, na které promluvil několik historiků, navazovala na zářijovou vernisáž výstav v muzeu, věnující se tomuto smutnému období našich nedávných dějin, a také na červnové pietní

Na téma Sedlčansko ve výcvikovém prostoru SS na přednášce pohovořil historik Tomáš Zouzal.

setkání u pomníku Lidé bez domova na Sukově náměstí.

Mít domov není samozřejmost

Přednáškové setkání zahájil ředitel městského muzea

Pokračování na straně 4

K čerpání dotací potřebují Sedlčany strategický a rozvojový plán

SEDLČANY Vedení města připravuje investiční akce na příští rok. Ty by mohly být v budoucnu i rozsáhlejší díky dotacím, které Sedlčany nyní získat nemohou. Podrobnosti vysvětluje radní Josef Soukup: „Město potřebuje k žádostem o různé dotace tři základní dokumenty: rozpočet města, územní plán a strategický a rozvojový plán.“

Sedlčany ale strategický a rozvojový plán zatím nemají, takže starosta Ivan Janeček, pro kterého jsou

výstavby a renovace jedním z nejdůležitějších témat jeho funkčního období, zahájil kroky k jeho pořízení. „Setkávám se s tím velmi často, že mi jiní starostové říkají: vy nemáte strategický plán, proto o to či ono nemůžete žádat,“ říká Janeček.

Strategický a rozvojový plán je pro každé město zásadní koncepční dokument, který vyjadřuje předpokládaný vývoj v delším časovém horizontu. Vychází při tom ze současného demografického,

Pokračování na straně 2

Pekárna Oříkov a Petrovice

Výrobce sušenek a krekrů nabízí volné pozice do výroby na **PEČENÍ A BALENÍ**

Jedná se o dvousměnný provoz v Oříkově

Nástup možný ihned

Kontakt: 606 305 761

Další prostory na Mrskošovně přinesou nová využití

SEDLČANY Sportovnímu areálu Luční, který dostal název podle ulice, ve které se nachází, se podle původních majitelů pozemků tradičně říká Mrskošovna.

Vedení města nyní plánuje využití dalšího prostoru.

Mrskošovna se v posledních letech zásadně proměnila a patří v Sedlčanech

Pokračování na straně 3

Rodinná farma z Křepeň převzala na dožínkách ocenění Zemědělský hospodář Středočeského kraje

LYSÁ NAD LABEM V první polovině října se v Lysé nad Labem konal další ročník Středočeských dožíněk. Během akce převzali zástupci pěti vybraných firem ocenění Zemědělský hospodář Středočeského kraje za rok 2023.

Ceny předával Jakub Kohák

Slavnostní vyhlášení se v Lysé nad Labem konalo na Výstavišti a mezi pěticí oceněných byla také rodinná farma Křepeň, o které po dlouhá léta pečuje rodina Chudárkových. „Nominovala nás příbramská agrární komora, ve které jsem již delší dobu v představenstvu,“ uvedl Pavel Chudárek, který převzal broušený pohár a ocenění, udělené Středočeským krajem, z rukou režiséra, herce a při této příležitosti

i moderátora Jakuba Koháka. V Lysé podle slov Pavla Chudárka panovala

krásná slavnostní atmosféra, a účastníci vyhlášení

Pokračování na straně 2

ČESKOMORAVSKÝ BETON
HEIDELBERGCEMENT Group

BÉTONÁRNA
ČERVENÝ HRÁDEK

PRODEJ BETONU A KAMENIVA

725 635 401
www.transportbeton.cz

**ČIŠTĚNÍ KOBERCŮ
A ČALOUNĚNÍ 728 008 812**
STROJNÍ ČIŠTĚNÍ PŘÍMO U VÁS!

Rodinná farma z Křepeň převzala na dožínkách ocenění Zemědělský hospodář Středočeského kraje

Dokončení ze strany 1

mimo jiné obdrželi malé brožury, v nichž byly představeny jednotlivé farmy.

Od historie k současnosti

Účastníci letošních dožínků se proto mohli dozvědět, že historie statku Křepeň sahá až do 16. století, kdy na místě bývalé usedlosti začal budovat své sídlo známý rybníkář a nejvyšší správce Rožmberského panství, regent Jakub Krčín z Jelčan, Sedlčan a na Křepeňích. Po smrti Krčina byl statek po více než tři sta let uváděn jako poplužní dvůr rodu Lobkowiczů. V roce 1943 byl objekt zabaven pro německé cvičiště SS a o pět let později zabaven minulým režimem. Od roku 1992 byl postupně vrácen v restituci.

Od téhož roku, kdy Chudárkovi začínali ještě s dědečkem na 4,5 hektaru zemědělské půdy, se výměra postupně rozrostla na současných 415 hektarů. Z toho je 230 ha orné půdy, zbytek tvoří louky a pastvi-

FOTO: Pavel Chudárek převzímá ocenění z rukou herce a režiséra Jakuba Koháka.

ny. V živočišné výrobě se farma propracovala přes mléčný skot a prasata postupně k chovu ovcí a skotu masného. V současnosti chová pastevním způsobem kolem jednoho tisíce kusů ovcí a jehňat a osmdesát kusů skotu, obojí v uzavřeném obrátu stáda. V rostlinné výrobě se farma věnuje

pěstování obilnin, olejnin a krmných plodin pro zajištění krmivové základny. Pěstuje se zde pšenice, ječmen, oves, tritcale, jetel, vojtěška, řepka a traviny. Kromě stříhání ovcí si veškeré práce, včetně kombajnové sklizně a administrativy, zajišťuje rodina sama.

David Myslikovjan

K čerpání dotací potřebují Sedlčany strategický a rozvojový plán

Dokončení ze strany 1 ekonomického, sociálního, kulturního i ekologického stavu v daném místě a obsahu je soubor plánovaných konkrétních kroků. Jeho hlavním smyslem je organizace rozvoje při sladování jednotlivých veřejných a soukromých zájmů tak, aby město prosperovalo jako celek. Dále pak poskytuje určitou orientaci pro podnikatelské subjekty při stanovování je-

jich dlouhodobějších plánů.

Plán zpravidla sestavuje větší skupina autorů s různými odbornými zaměřením a stejně tomu bude i v Sedlčanech. „V první fázi jsme chtěli, abychom především vycházeli ze znalostí místního prostředí, a proto jsme nechali prvotní materiály připravit zaměstnanci úřadu,“ říká starosta Janeček. Odbory městského úřadu tak nyní sestavují podklady, ze kterých se bude Strategický a rozvojový plán města Sedlčany vytvářet. Bližší informace poskytl tajemník úřadu Vojtěch Hlaváček: „Každý odbor, který se tvorby do-

kumentu účastní, dostal své zadání a pracovníci na něm pečlivě pracují. V první fázi se jedná o stanovení základního konceptu, sestavení obsahu dokumentu, provedení analýzy činnosti a stávajícího stavu města a seřazení shromážděných údajů, samozřejmě s vytvořením harmonogramu.“

Podle zkušeností se dá odhadnout, že největší práce u strategického plánování bude ležet na odboru investic, ze kterého vychází investiční akce města. Samozřejmě součástí je také názor městské rady na to, jakým směrem město půjde. -bv-

Zámek v Příčovech má novou věžičku

PŘÍČOVY Místnímu zámku chyběla čtyřicet let věžička, ale od první říjnové dekády to již neplatí. U zámku se shromáždili obyvatelé obce i její návštěvníci a společně se stali svědky zajímavé podívané – osazení nové věžičky.

„Oslovila nás majitelka zámku Alice Tomková s tím, abychom informovali občany, takže kdo měl zájem, mohl se přijít podívat,“ uvedl starosta Příčovů Michal Jiráček. „Nejprve pater Stanislav Zápotocký vysvětlil zvon, a poté byla přivezena samotná věžička. Bylo na ní provedeno ještě několik úprav. Na věžičku se dávala přímo na místě makovice, do které byl vložen vzkaz pro příští generaci, a také nový kříž. Paní

zeného zvonu a ukotvena na připravené místo nově rekonstruované střechy zámku. „Zvon z roku 1918 ležel po dlouhá léta v sakristii zámecké kaple. Když se v roce 1983 věžička sundávala, tak tam byl uložen. Majitelka zámku nechala zvon zrestaurovat, byly na něm provedeny úpravy, a mohl by v budoucnu zvonit i na elektropohon nebo za pomoci automatu. Zatím se na něj nezvoní, ale po usazení věžičky jsme na něj poprvé zvonili. Tím tato čtyřhodinová akce vlastně vyvrcholila. Na věžičce ještě nejsou hotovy veškeré opory, ale plánujeme, že by mohl v obci zvon díky nabídce Alice Tomkové zastupovat například umíráček.

majitelka také připravila občerstvení, které sama velmi ochotně roznášela.“

Přistaven byl velký jeřáb s padesátimetrovým ramenem, věžička, potažená měděnými plechy byla přivezena a po zkompletování vyzdvížena včetně již osa-

Zatím zvoníme prostřednictvím obecního rozhlasu. Zvon z roku 1918 není úplně původní, protože předtím byly v původní věžičce zvony dva. Oba byly za 1. světové války zrekvírovány,“ doplnil starosta Jiráček.

David Myslikovjan

V neděli 22. října by oslavil své 80. narozeniny pan

Ladislav Maceška

z Dublovic.

S láskou vzpomínají manželka Hana a děti Ladislav, Zdeněk a Romana s rodinami.

**Razítka
Vizitky**

Kachna
studio reklamy

www.kachna.info ☎ 318 822 042

Další prostory na Mrskošovně přinesou nová využití

Dokončení ze strany 1 k oblíbeným místům. Slouží ke sportu, procházkám či k pořádání různých akcí. Nyní se uvažuje o využití místa i na druhé straně silnice, kde bývalo softballové

ková dráha by mohla být umístěna do rohu pozemku proti tělocvičně gymnázia. „Zbytek by byl prozatím určen pro klidovou zónu tak, aby na sportovní areál navazoval jakýsi parčík,“

Téměř celý areál, o jehož využití se vedení města zajímá.

hřiště, a ještě předtím školní zahrada. Po výměně původně městského pozemku v Tyršově ulici za tento prostor, který vlastnila společnost Gefira stavby, je již téměř celá volná plocha ve vlastnictví města. Nepatrnou část pozemků, kterou vlastní soukromí vlastníci, se město snaží odkoupit.

„Prostor bývalého softballového hřiště by měl mít pravidelnou údržbu travnaté plochy. Plot podél komunikace již začali pracovníci technických služeb odstraňovat. Pro občany tak bude tento prostor volně přístupný a mohou jej využívat,“ sdělil starosta Ivan Janeček.

Město má plány na parkovou úpravu, která by byla doplněna zařazením pumptracku (uzavřený okruh pro jízdu na kole založenou na setrvačné energii), o který se zasazuje radní Vladimír Zámotný či Jan Růzha. Pumptrac-

sdělil Janeček. V budoucnu by chtěl starosta využít podzemní vodu, která by zejména v letních měsících sloužila k osvěžení návštěvníků. Uvažuje například o vybudování menšího rybníčku nebo brouzdaliště doplněného o chrličové vody. „Vody je zde habaděj, tak proč něco nevymyslet,“ přemýšlí Janeček.

Sedlčanský zastupitel za Šanci Jiří Procházka k tomu říká: „Mohlo by se využít jednoho z kdysi předložených a nevyužitých projektů participativního rozpočtu.“ Procházka je odborníkem přes stavebnictví a zaujal ho projekt liniové fontány, který v roce 2020 předložily sedlčanské občanky Markéta Brejchová a Lenka Volfová. „Již začínám pro město připravovat podrobnější podklady a návrhy k danému plánu,“ doplňuje Jiří Procházka.

-bv-

Parkety prošly renovací

PETROVICE V říjnu začala renovace parket v Obecním domě v Petrovicích. Ač se může zdát, že kulturní stánek byl otevřen nedávno, je tomu již deset let a vzhle-

dem k tomu, že je plně vytížen, bylo potřeba dřevěné parkety vylepšit. Nyní už by se neměly hýbat a povrch by měl mít větší životnost.

Sabina Motrincová

Členové Veterán klubu na poslední letošní burze předali šek otcí nemocného chlapce a vyzpovídali vítěze věrnostní soutěže

SEDLČANY V areálu kotliny se v neděli 15. října konala letošní poslední všeobecná burza, která byla z velké části zaměřena na potřeby pro motoristy. Burzy pořádá Veterán klub Sedlčany již od svého založení, tedy více než deset let.

K máni bylo skoro všechno

Návštěvníci, kteří v dopoledních hodinách zaplavili část kotliny, ve které se akce konala, si mohli ale zakoupit všechno možné. Knihy, odznaky, potřeby

pro kutily, potřeby do domácnosti, staré gramodesky, DVD disky, porcelán, sklenice, džbány, oblečení, brambory, různé starožitnosti, odznaky, a dokonce i ponožky. Prodejce jich měl na kotlině vystaveno v úhledně seřazených vrstvách nejméně tisíc párů. „Přijeli jsme z Mirovic na Písecku a máme tady ponožky pro rybáře, myslivce, motorkáře i pro turisty a také zdravotní,“ představil svoje ponožkové království František Švec. O kus dál nabízel svoje čarovné amulety Richard z Davle. Měl indiánské, motorkářské a další amulety. Na jednom místě na kotlině trůnil i starý dobrý papíňák, opodál byla opřená koloběžka, a kdo chtěl, mohl si koupit třeba kafemlýnek.

Sedm let podpory

Poslední burza na kotlině má každoročně mno-

hem slavnostnější nádech než burzy předchozí. Veterán klub Sedlčany totiž již sedmým rokem podporuje vážně nemocného chlapce z Příbrami. Maximu Vaškovi, jemuž je nyní osm let, lékaři diagnostikovali dětskou mozkovou obrnu, a jeho tatínek, který byl na kotlině s ním, seznámil účastníky burzy, jaké syn dělá díky cvičení pokroky. V roce 2017, kdy začínal cvičit, pouze lezl po zemi, dnes zvládne už mnohem více a také tři dny je ve škole. „Náš klub byl zalo-

nedělní program na burze vrcholil předáváním cen vylosovaným účastníkům, kteří si mohli odnést například dort s logem pořádajícího klubu, soudek piva, klobásky, salámy, a účastník, který byl vylosován jako předposlední, si těchto uzenářských pochoutek odnesl rovných osm kilo. Škoda, že spousta účastníků burzy nevydržela až do konce, takže se musely losovat nové a nové vstupenky. Určitě však vydrželi účastníci

Výherce skútru Stanislav Bečka v obležení členů veterán klubu

žen v roce 2011, od té doby pořádáme burzy, a soutěž o skútr máme letos podešáté,“ připomněl prezident Veterán klubu Sedlčany Pavel Chýle. „Na poslední burze vždy také předáváme finanční dar malému Maxíkovi, kterého podporujeme. Letos byla vybrána díky účastníkům burz částka v hodnotě 8 675 korun, a my jsme se v klubu rozhodli ji dorovnat, takže tatínek chlapce obdržel šek v hodnotě 15 000 korun.“

Skútr putuje do Ondřejova

losování věrnostní soutěže o skútr, kteří se zúčastnili minimálně pěti burz, konaných v tomto roce. Mnozí z nich byli ale na všech, tedy šesti. Na skútru letos mohl odjet z kotliny Stanislav Bečka z Ondřejova, jehož vyzpovídá jeden z moderátorů, kterým byl právě prezident klubu Pavel Chýle. Na otázku, jestli očekával, že vyhraje, šťastný majitel se úsměvem odpověděl: „Já budu asi mluvit jako Karel Gott, a řeknu, že tohle jsem vůbec nečekal.“

David Myslíkovan

Přednáškového setkání k 80. výročí vystěhování Sedlčanska se zúčastnily i dvě pamětnice těchto smutných událostí

Dokončení ze strany 1
David Hroch, který přivítal starostu Sedlčan Ivana Janečka a tři historiky, kteří se s posluchači v sále podělili o své příspěvky. Byli jimi ředitel Hornického muzea Příbram Josef Velfl, Tomáš Zouzal z Ústavu totalitních režimů a Jakub Doležal z Masarykova ústavu, archivu Akademie věd České republiky. David Hroch dále přivítal starosty, zástupce obcí, studenty gymnázia a obchodní akademie a další posluchače. Rovněž přivítal dvě pamětnice událostí před osmdesáti lety, Vlastu Moravcovou a Libuši Podanou.

„Město Sedlčany a nejbližší okolí si v letošním roce připomíná smutné události ve svých dějinách,“ uvedl ve svém příspěvku starosta Sedlčan Ivan Janeček. „Dne 10. června 1943 vešly v platnost vyhlášky, kterých se lidé v Sedlčanech tolik obávali a které jim nařizovaly – vystěhujte se z města, neboť se stane součástí cvičiště SS. Tyto vyhlášky byly po Sedlčanech uvěšeny následující den. Dnes jsme se zde sešli, abychom si připomněli tyto události, které Sedlčany a jeho obyvatele před osmdesáti lety tolik zasáhly. Lidé, kteří je toho dne na různých místech četli, se dozvídali, že do 1. srpna musí Sedlčany opustit. Jen zemědělci dostali povolení zůstat až do 31. října, aby dokončili sklizeň. Mezitím bylo město úředně zlikvidováno. 31. července 1943 přijel do Sedlčan tajemník zemského úřadu, uzavřel knihy a zrušil městský úřad i celé město Sedlčany. Jen menší část lidí tu mohla, či spíše musela zůstat, aby zajišťovala služby pro jednotky SS. Dnes si připomínáme tyto černé okamžiky našich předků, kteří před osmdesáti lety tímto násilným krokem nejenomže přišli o své domovy vystěhováním, ale po zrušení obcí také úředně pozbyli domovského práva. Každý občan by si proto

měl uvědomit, že se ze dne na den může stát vyhnancem a že mít někde domov není samozřejmost. Pokud ho máme, važme si toho, a také podle toho jednejme.“

Zoufalství, beznadějí i naděje na brzký návrat

Jako první z historiků promluvil Tomáš Zouzal, který svůj příspěvek nazval Sedlčansko ve výcvikovém prostoru SS. „Pokud projíždíme Sedlčansko, můžeme vidět památník koncentračního tábora ve Vrchotových Janovicích nebo obdobný památník nad Křepeňicemi. Můžeme zajít na Hradištko do Količovských lesů a vidět kříž a pomníček. Můžeme chodit po Sedlčanech a vidět na hřbitově na Církvičce třílistou vrtuli, nebo o kus dál pomník Lidé bez domova. Všechna tato místa mají jeden společný jmenovatel, a tím je vystěhování tohoto území a vznik cvičiště SS,“ připomněl Tomáš Zouzal a dodal, že se tak stalo uprostřed 2. světové války v důsledku vývoje na východní frontě. Ve svém příspěvku se vrátil na začátek roku 1943, kdy byly vystěhovány vesnice v Posázaví a dostalo se i na Sedlčany. Jak historik uvedl, na počátku tohoto roku již při soutoku Sázavy a Vltavy existoval nový výcvikový prostor SS. Pokračovalo zabírání Benešovska a z vyhlášek bylo zřejmé, že pokud Německá říše válku brzy neprohráje, bude vysídlení pokračovat jižním směrem.

Sedlčany, za války okres

ní město mající přes 2 500 obyvatel, se nacházely při samém jižním okraji cvičiště a až do jara 1943 se předpokládalo, že zabrány nebudou. Ani stěhování do města nebylo zakázáno. V květnu tohoto roku se ale vše změnilo, když o město projevila zájem komandatura SS v Benešově. Nějaký čas si sedlčanští ještě dělali naděje, že by vysídlení mohl zabránit nedostatek vody ve městě. Doufalo se také v brzký zvrat ve válce a přání zůstávalo lidem jako útěcha, že nebudou muset odejít.

Začátkem roku 1943 probíhala bitva u Stalingradu a východní fronta se měnila v neprospěch Německa. Obecně se věřilo, že válka už nebude dlouho trvat a Rusko svého nepřítele brzy zdolá. Ale dříve, než válka skončila, umožnila okupace vystěhování všech pěti etap. Dva týdny po Sedlčanech byl vyřknut ortel také nad blízkými vesnicemi. Vystěhování platilo pro obyvatele těchto obcí a osad: Hořetice, Brdečňý, Hůrka a Hodětice, Suchdol, Prosenická Lhota, Břišejov, Prosenice a Luhy, Chrastava, Červený Hrádek, Lhotka a Vítěž, Dublovice, Buzice, Lichovy, Bučily a Zvírotice, Křepeňice, Nažovice, Chlum, Nová Ves, Hluboká, Nažovické Podhájí a Oboz, Radič, Dubliny, Hrazany a Žďár, Kňovice, Kňovičky a Úsuší, Příčovy, Sestrouň, Hradištko a Zberaz, Osečany a Velběhy. Termín vystěhování určila

vyhláška na 31. říjen 1943.

„S postupujícími etapami se vysídlování zrychlovalo, přibývalo předčasných vyklizení, stěhování obcí provázely zmatky, doplňující vyhlášky se vzájemně rušily,“ připomněl Tomáš Zouzal. „Vojsko přicházelo i na místa dosud nezabraná. V říjnu 1943 se asi 120 vojáků a 15 důstojníků usídlilo v Kňovicích, ač byla vesnice ještě plná lidí. Ve 4. etapě většina obyvatel neopustila hranice zabraného území. Mnoho rodin se ale podle rozkazů stěhovalo do jiné zabrané vesnice. Tak například přesídlila řada obyvatel Sestrouně do Zberazi, lidé z Velběh do Lichov, z Osečan do Příčov a podobně.“

Tomáš Zouzal ve svém příspěvku dále uvedl, že reakce obyvatelstva se během postupujícího vysídlování měnily. Zpočátku při stěhování prvních etap převažovalo zoufalství a beznadějí. Lidé nechtěli uvěřit zprávě, že budou muset odejít. Také na místech, kam přicházeli, je lidé nepřijímali příliš vlídně. V okolí zabíraného území se ještě nevědělo, proč vysídlení probíhá. Při posledních etapách se již válečné poměry klonily v neprospěch Říše a přibývalo naděje na brzký návrat. V závěru roku 1944 se již nezadržitelně přibližoval konec války, se kterým vysídlení očekávali i návrat starých poměrů.

Jedna ze vzpomínek

na Vánoce 1944 je spojena se jménem sedlčanského děkana Františka Bučila. Sedlčanští farníci se tehdy smluvili, že na Štědrý den nacvičí alespoň „malou Rybovku“. Děkan vymohl na velitelství povolení, rozptýlení muzikanti a zpěváci se s nadšením dali dohromady a začali nacvičovat. Jako záblesk naděje na Štědrý den odpoledne zazněly sedlčanským kostelem tóny České mše vánoční se slovy „Vzhůru bratři, jenom čerstvě ustávejte“. Tak začaly v Sedlčanech poslední válečné Vánoce a o půl roku později mohl začít tolik očekávaný návrat domů.

Vyznamenání pro generála Mareše

Na přednášku Tomáše Zouzala navázal Josef Velfl, který hovořil na téma Sedlčansko a konec 2. světové války. A také připomněl jednu radostnou událost. „Jsem velice rád, že konečně další z prezidentů České republiky vyslyšel naši žádost, kterou jsme k němu směřovali společně s paní Dagmar Jungmannovou. Její otec, generál Karel Mareš obdržel 28. října in memoriam státní vyznamenání.“

Na slova ředitele Hornického muzea Příbram navázal Jakub Doležal se svými střípky z protektorátní společnosti a v závěru přednášky posluchači zhlédli dokumentární film s názvem Vystěhování Sedlčanska a Neveklavska 1942–1945.

David Myslíkovan

LPG

tel.: +420 602 222 452

MONTÁŽ - SERVIS - REVIZE

POHON VOZIDEL PLYNEM

ÚSPORA 50% OPROTI BENZÍNU

T 318 821 098 M 602 793 709

SEDLČANY • Na Skalách 955 • Po-Pá 8:00-17:00

CNG

tel.: +420 602 222 452

JIŽ 30 LET S VÁMI **AUTOMANIA**

... chytří jede ke zkušeněmu

Sedlčany chtějí omezit vizuální smog ve městě

SEDLČANY V rámci majetkových záležitostí řešila rada města dvacátého září žádost o umístění reklamy u silnice I/18. Zamítla ji z důvodu nevyhovujícího místa a toto odmítnutí nebude zřejmě poslední.

Proč rada žádost neschválila? Jedná se o křižovatku státní silnice I/18 a Strojírenské ulice. V místě je přechod pro chodce a reklama by byla dalším prvkem, který by mohl

(mnohdy vyšisovaný, nebo s utřeným rohem, takže ona reklama ani není pořádně čitelná) nebo mezi dvěma dřevěnými plaňkami zatlučenými do trávníku, moc důstojnou reklamou nejsou. Ať se na mě nikdo z těchto inzerentů nezlobí, ale někdy mi přijde, že ten reklamní banner věšel jakýsi Pat a Mat z oněch večerníčků. Ptám se proto vás všech, kteří reklamu

Ilustrační fotografie z kraje Sedlčan. Podobné reklamy by měly být omezeny.

odvádět pozornost řidičů. Takových je u silnic už nyní větší množství, jedná se většinou o plachty nebo tabule. Radnice chce ale tento vizuální smog regulovat.

„S právní zástupkyní již pracujeme na materiálu, který by takovou reklamu v Sedlčanech omezil,“ sdělil sedlčanský starosta Ivan Janeček. Jako hlavní důvody uvedl bezpečnost a také nevzhlednost mnoha z nich. „Podnikatelé, kteří takovou reklamu podél silnic umísťují, by si současně měli uvědomit, že ona reklama něco vypovídá i o nich samotných a také o jejich produktu či službě. Špičkový výrobek si, myslím, zaslouží kvalitní a adekvátní reklamu. Jsem přesvědčen, že kus potisknutého plátna natažený na plotě podél silnice

podél silnic v Sedlčanech máte, líbí se vám ona místa s barevnými plachtami? Neděláte vašemu výrobku nebo službám spíše ostudu? Jsem přesvědčen, že dnes v jednadvacátém století existují jiné nástroje, jak oslovit potenciální zákazníky. Kvalitní výrobek či služba si dělá reklamu sám, anebo si zaslouží kvalitní reklamu, a to se v mých očích v současné době podél silnic ve městě neděje,“ uzavřel Janeček.

Že sedlčanský starosta není s tímto názorem osamocen, o tom svědčí nejen zmiňované rozhodnutí městské rady, ale i vyjádření dalších lidí ze Sedlčan. Zaznívají například hlasy, že podnikatelé by se měli podívat, jak vypadá současná reklama ve světě a jak Sedlčany vězí hluboko v minulosti. **-bv-**

Dort ze sedlčanské cukrárny uspěl na soutěži v Olomouci

OLOMOUC/SEDLČANY V první dekádě října se na Výstavišti Flora Olomouc konala celostátní soutěž cukrářů, která byla rozdělena do dvou dní. V prvním z nich byly vystaveny svatební dorty, a cukráři rovněž soutěžili v kategorii Dort roku. Ve druhém dni se kromě několika jiných dostala ke slovu kategorie Zlatá svatba, a právě do této části soutěže se přihlásila sedlčanská cukrárna Jaroslavy Janské.

Dort, který je dílem cukrářky Andrey Pudilové, se odborné porotě velice líbil, zařadila jej na čtvrté místo. Při tvorbě Andreu podpořila majitelka sedlčanské cukrárny Jaroslava Janská a nechala veškeré nápady na svojí kolegyni v oboru, se vším jí pomáhala a do místa soutěže ji odvezla. „Byla to pro nás velice cenná akce, protože jsme si během konání soutěže hlavně s výrobci pěti nejúspěšnějších výrobků navzájem předávali svoje zkušenosti,“ uvedla Jaroslava Janská a popsala, z čeho byl dort vyroben: „Nechyběly v něm ovocné prvky, krém byl z mascarpone, zakysané smetany, šlehačky a cukru. Korpus byl provoněný fialkovým extraktem, potažený marcipánem a ozdobený perličkami a labutěmi. Mezi nimi byly cukrové krystaly.“

Cukrářka Andrea Pudilová a její soutěžní dort

Na otázku, jak dort po soutěži dopadl, Jaroslava Janská s úsměvem odpověděla, že byl přivezen zpět do Sedlčan a byl rozdělen mezi zaměstnankyně cukrárny a kamarádky dvojice sedlčanských cukrářek.

David Myslíkovjan

- Koupím les, pole nebo chalupu. Platím hotově. Tel.: 773 770 753. 231/23
- Výkup starých peřin. Tel.: 606 514 445. 232/23
- Pronajmu garsonku v Sedlčanech Na Sev. sídlišti. Tel.: 732 949 804. 233/23

- Koupím staré mince a bankovky. Tel.: 731 476 601. 234/23

Prodám palivové dřevo měkké 950 Kč/prms a tvrdé 1 800 Kč/prms nařezané a naštipané. Dovoz zdarma. Tel.: 773 770 753

Zemědělská společnost na Sedlčansku
přijme do pracovního poměru
**MECHANIZÁTORA-AGRONOMA
A TRAKTORISTU-OPRAVÁŘE
ZEMĚDĚLSKÝCH STROJŮ**

Nástup možný ihned

Informace na tel.: 602 110 243

Farma Druhaz
Na Červeném Hrádku 793
Sedlčany

**PRODEJ
ŽIVÝCH KRŮT
95 Kč/kg**

Po objednání možno vyzvednout v úterý a ve čtvrtek

Tel.: 725 119 599

Hostinský připravil program pro děti

OBĎĚNICE U Jakubovy krčmy v Obděnicích nachystal na páteční odpoledne 13. říj-

na hostinský Robert Jandera s rodinou zábavný program pro děti. Děti skákaly v pytli,

malovaly na kamínky nebo křídou, nechýběla ani dětská diskotéka a opékání buřtů. Vydařené odpoledne pokračovalo ve znamení dobrého jídla a pití nejen pro ty nejmenší, ale večer hlavně pro dospělé.

-sm-

Z udírny voněly ryby i buček

MOKŘICE Místní kulturák se po roce 14. října na jeden den opět proměnil

Z udírny voněly ryby, kuřecí stehna, buček a klobásy. Na odbyt šel

i smažený kapr, rybí karbanátek a nechýběl ani kuřecí řízek pro ty, co ryby z nějakého důvodu nemusí. A výtečný bramborový salát si návštěvníci spolu s rybami kupovali i domů. O hudební program se postarali Klenováci.

Akce navázala na loňský ročník, kdy se v malé vesnici nedaleko Krásné Hory konaly rybí hody bez výlo-

na místo, kde se konaly rybí hody, které se těšily velké návštěvnosti milovníků ryb.

vylovu poprvé.

Sabina Motrincová

Akce hasičů z Mezihoří

Sbor dobrovolných hasičů Mezihoří pořádá **v sobotu 11. listopadu od 16 do 19 hod.** v Obecním domě v Petrovicích vystoupení jihočeské kapely **Malá muzika Nauše Pepíka.**

V příštím roce v sobotu **22. června** pořádají hasiči 3. ročník **pochodu kolem Mezihoří**, jehož délka bude 13–14 km. Po skončení pochodu bude připravené bohaté občerstvení s poslechem písní od country kapely **Fanda Tomášek a přátelé.**

A konečně v neděli **14. července 2024** budou pořádat hasiči v zámeckém parku v Petrovicích vystoupení vynikající moravské kapely **Tufaranka.**

Na všechny akce srdečně zve SDH Mezihoří

Markéta Vítková se Zbyňkem Švehlou bodovali na knižním veletrhu

SEDLČANY/HAVLÍČKŮV

BROD Markéta Vítková je již notoricky známá sedlcanská spisovatelka, která především s dětskými knížkami sklízí úspěchy nejen u nás, ale také v zahraničí. Markéta a spoluautor Zbyněk Švehla z Prahy byli tentokrát oceněni za knížku *Vozičkov na 33. podzimním knižním veletrhu v Havlíčkově Brodě*. Získali zde cenu Tiskáren Havlíčkův Brod za nejkrásnější dětskou knihu.

„Základní osu této knihy tvoří příběh Zbyňka Švehly, který se pere s nelehkým úkolem, kdy byl po pádu z kola upoután na invalidní vozík,“ říká Markéta Vítková. V knize jsou také medailonky dalších inspirativních lidí na vozíku, a to v originálním a interaktivním knižním zpracování. „Zejména dětský čtenář, na kterého kniha cílí, se tak nesetká jen se samot-

ným textem, ale například i s vyskakovacími okénky, vystřihovánkami či rozklá-

Markéta Vítková a Zbyněk Švehla v Havlíčkově Brodě s oceněním

dacími obrázky, které zajímavým způsobem přiblíží těžký úděl lidí na vozíčku,“ vysvětluje autorka.

Na knižním veletrhu odborná porota na knize ocenila především její hravost. Jako vítěznou ji

zvolila zejména proto, že se dobře zhostila úkolu vysvětlit dětským čtenářům závažné téma, a to lehou a pochopitelnou formou. Porota ještě vyzdvihla její ojedinělé zpracování.

Když Markéta Vítková připravovala knihu o vozíčkářích, dozvěděla se o projektu *Vzpouza úrazům*. „Tehdy jsem si pustila videa o všech ambasadorech projektu a vybrala jsem si ke spolupráci právě Zdeňka Švehlu. Oslovila jsem ho a on nabídku přijal. U Zbyňka mě zaujalo, že píše na stránky blog a má malé děti. Obojí jsem brala jako velké plus, a proto jsem se rozhodla zkusit oslovit právě jeho.“

Vítková za účelem vydávání knih založila Spolek pro Sedlcansko a Královéhradecko, který se podobným tématům věnuje soustavně a dlouhodobě.

-bv-

Nebe nad hřištěm si draky užilo hned dvakrát

PETROVICE Hned dvakrát v uplynulém týdnu se po obloze nedaleko místní základní školy proháněli papíroví, ale i textilní krasavci, kteří si libují

ve větru. Na tréninkovém hřišti se ve čtvrtek konala drakiáda, kterou pořádala MŠ Čtyřlístek a pozadu nezůstali ani třetáci z místní ZŠ, které s draky

vzala na hřiště učitelka Lucie Šimečková. Obě akce si děti náramně užily a v paměti tak zůstává obloha plná draků.

Sabina Motrincová

Návštěvníci infocentra se mohou zapojit do kuriózního kvízu

SEDLČANY V rámci celorepublikové akce Týden turistických informačních center ČR se v Sedlčanech připravuje den otevřených dveří v úterý 24. října od 7.30 do 16 hodin v prostorách infocentra na náměstí.

„Pro návštěvníky jsme si připravili kuriózní kvíz o městě Sedlčany. Za správně zodpovězené záložné otázky si luštitelé mohou vylosovat zajímavé ceny,“ zve k návštěvě infocentra její vedoucí Markéta Krivská. -bv-

Návštěvníky minulého ročníku byli také žáci ze sedlcanských základních škol. Na fotografii je třída z 1. ZŠ s třídní učitelkou Ivetou Reinischovou.

První starosta Žižkova a sedlčanský rodák Karel Hartig se původně v Příbrami vyučil zedníkem

SEDLČANY Dnešním článkem volně navazujeme na příspěvek Pavla Žaka z minulého čísla Sedlčanského kraje. Připomeneme si některé události ze života Karla Hartiga, po němž se nyní jmenuje nejdelší ulice pražského Žižkova.

Karel Hartig se narodil 4. května 1833 do rodiny sedlčanského panského mlynáře Josefa Hartiga a jeho manželky Johannny. V Příbrami se vyučil zedníkem. V roce 1854 složil u okresního stavebního úřadu v Benešově stavitelské zkoušky a získal tak titul zemského stavitele. O sedm let později (1861) obdržel zednickou koncesi v Praze a v následujících desetiletích vedl stavbu několika desítek pražských domů. Kromě Prahy pracoval i na různých stavbách ve Vídni, Linci a v Uhrách.

Uprostřed dnešního Žižkova stával statek Pražáčka, vlastněný rodinou Stomeových, již patřily i další nemovitosti v okolí. V říjnu 1865 se Hartig po čtyřleté známosti oženil s Amálií Stomeovou, přilehlá pole byla rozparcelována a hlavním nabyvatelem byl Hartig. Na Videňské cestě (dnešní ulice Husitská a Hartigova) začaly vznikat domy podle jeho projektů a rok 1865 je proto považován za rok založení Žižkova, tehdy nového pražského předměstí.

Lokalita v té době patřila ke Královským Vinohradům a po jejich rozdělení nesla Hartigem budovaná část nejprve název Královské Vinohrady I. Úspěšný stavitel se v roce 1876 stal jejím prvním starostou a o rok později dosáhl přejmenování na Žižkov. Podobně se na základě jeho návrhů žižkovské domy, ulice i náměstí jmenují po husitských bojovnících a kazatelích a již v 19. století usiloval o to, aby byla na Vítkově umístěna socha Jana Žižky.

Stalo se tak až v roce 1950, kdy byl Hartig již 45 let po smrti (zemřel 12. srpna 1905).

Výsledky Hartigovy práce vidíme dodnes i v Sedlčanech. Je autorem projektu školní budovy (prostřední budova 1. základní školy Sedlčany) a postavil novorenesanční Gärtnerův dům na východní straně náměstí (dnes rozdělen do dvou budov, kde najdeme fotoateliér a Tipsport). Sedlčanským je tento dům znám především jako místo, kde o vojenských manévrech v září 1922 přespal prezident Tomáš Garrigue Masaryk. Budova se za hospodářské krize stala předmětem dražby a v červnu 1933 si ji rozdělili dva majitelé. V Sedlčanech byl Hartig také čestným členem pěveckého spolku Zábaj a spolku Okresní muzeum Sedlčany.

Na Karla Hartiga jsme se zeptali zastupitele Filipa Růžhy, který je předsedou architektonické komise MěÚ Sedlčany a mimo svoje zaměstnání právníka se zabývá architekturou a stavitelstvím. „Karel Hartig je příkladem osobnosti, která byla dlouhá léta zapomenuta jak ve svém rodišti – v Sedlčanech, tak také na Žižkově, jehož byl duchovním otcem a stavitelem, a je dobře, že se tento trend hlavně díky přejmenování Koněvovy ulice změnil. I když byl Žižkov stavěný s důrazem na dostupnost bydlení, neustoupil do pozadí cit pro estetiku. Celá čtvrť má podle mě krásné měřítko díky zasadění do poměrně prudkého kopce a je architektonicky i urbanisticky povedená. Žižkov nám ale dopřává i architektonickou léčbu šokem – v době vrcholící normalizace byl určen k úplné demolicí, protože domy nebyly dostatečně ‚pokrokové‘ a trpěly dlouhodobým zanedbáváním. Plány naštěstí zastavila sametová revoluce. Ovšem na již zničené

části vyrostly panelové domy, o jejichž vzájemném umístění nerozhodovala základní estetika, ale délka dráhy stavebního jeřábu. Tak vznikla na Žižkově jizva, která se zaceluje jen pomalu a těžko. Šedivý a oprýskaný zanedbaný ‚starý Žižkov‘, který známe třeba z filmů ze sedmdesátých let, ale už je naštestí převážně minulostí. Tady jen podotýkám, že ani v Sedlčanech jsme nezůstali pozadu a svou asanací a stavbu paneláků na troskách historické čtvrti jsme si odbyli jak na jižní straně náměstí, tak i v okolí nemocnice, a s následky se samozřejmě potýkáme dodnes. Dílo našeho rodáka Karla Hartiga by proto pro nás mělo být inspirací a připomínkou, že veřejný prostor patří nám všem a základní estetika a cit při jeho řešení není luxusem, ale je naprostou přirozeností. I nedomyšlená nebo zanedbaná místa totiž otravují naše životní prostředí podobně jako třeba smog.“

Malá zajímavost na závěr: Čtenáři knih Vladimíra Neffa se s upraveným Hartigem mohou setkat ve třetí knize jeho románové pentalogie Zlá krev. Stavitel se totiž stal volným předobrazem postavy stavebního rady Karla Herzoga. Ve stejnojmenném televizním seriálu z roku 1986 hrál radu Herzoga herec Ilja Racek. K tomu Filip Růžha doplňuje: „Dědeček Vladimíra Neffa Jan Neff, který v románech vystupuje jako Nedobyl, vedl v počátcích Žižkova s Karlem Hartigem spor ohledně celé žižkovské koncepce. Zatímco Hartig byl příznivcem dostupného bydlení pro masu, aby bylo kde ubytovat pracovní sílu pro blízké karlínské továrny, Neff chtěl výstavbou čtvrti, která by koncepčně odpovídala spíš Vinohradům. Charismatický a schopný Hartig tehdy zvíťazil a vtisknul Žižkovu jeho dnešní tvář.“ **-bv-**

ZAPLEVELENÁ ZAHŘÁDKA NEMUSÍ BÝT JEN PRO ZLOST (25)

Vysoký a štíhlý, pružný a plodný

Jasan, říkáme často, když chceme vyjádřit, že je vše jasné. Současně však vyslovujeme jméno stromu, který je mimořádně vitální a plodný. A ještě k tomu je to fešák – vysoký a štíhlý. Ne nadarmo je jeho celé jméno jasan ztepilý. A latinský název excelsior znamená něco jako čníci do výše. Ke všem těm skvělým vlastnostem přidejme další: pružný. Pro tuto vlastnost se jeho dřevo používalo k výrobě lyží, saní, luků i tělocvičného nářadí.

Příroda někdy plýtvá. Jasan taky. Těch semen, co si vytváří! A vítr a ptáci je často a rádi zanesou i do zahrad. I do té naší. Nu což, jasan má dobré reference. I bylinář Pavel Váňa mu fandil. A že prý jeho listy v horké vodě vylouhované snižují krevní tlak, mají močopudné účinky, a dokonce ulevují od bolesti. Čistí tělo, a tak pomáhají u revmatických onemocnění. Dokonce jsou mu přisuzovány protirakovinové účinky.

Já jsem se s nápojem z jasanu setkala u věhlasného včelaře Jaroslava Kolbábka z Vysočiny. To jsme k nim přijeli na návštěvu, a on měl div ne prádelňák (velký hrnc, v němž se vyvářelo prádlo) jakéhosi čaje. A že prý mu přišlo, že by do něj pro mě měl dát krom jiných bylinek také jasan. Nikdy před tím jsem ho nepila, ale proč neochutnat. Říká se, že s jídlem roste chuť. Byla jsem sama překvapena, kolik jsme toho nápoje tenkrát vypili. Jasně, že ani s jasanem se to nemá přehánět, ale tenkrát na Vysočině nám ten nápoj fakticky dobře sedl. Myslím, že to bylo s listem černého rybízu.

Z jasanu lze použít nejen list, ale i kůru. Páter Ferda doporučoval pro

povzbuzení duševní činnosti dodat tělu organický fosfor, který se dá získat právě z jasanové kůry. Našla jsem i něco pro fajněmekry: jasanové víno. Krátce povaříme dvě lžice sušené kůry v litru bílého vína. Jedna sklenička před jídlem prý posiluje imunitní systém, snižuje horečku a léčí deprese. Vyzkoušeno to zatím nemám.

Ale zpět k listům ve vodě, které vyzkoušené mám. Prý obsahují flavonoidy, dokonce i rutin a kvercetin, tak to je dobrá

zpráva pro naše cévy. Většinou se doporučuje listy sbírat na jaře. Někdo říká, že v létě. No jo, ale když jdu na zahrádku na podzim a vidím, že mi tam zase vyrostl další semenáč, co s ním? Jen tak ničít strom se mi nechce, ale když z něj udělám čajik, dám semenáčkovu životu smysl.

Říká se, že nic není náhoda. Když mi něco chutná, asi to potřebuji. No a když mi něco znovu a znovu vyrůstá na zahradě, ačkoli to vytrvale odstraňuji? Třeba je to taky kvůli tomu, že to potřebuji. Už se mi to stalo několikrát. Něco jsem mījela bez povšimnutí, i když jsem to měla takřkajíc u nosu. A pak jsem zjistila, že to pomáhá od neduhu, který je třeba vyřešit.

Chytrému napověz, ale někdy se andělé strážní s námi dost nadřou. Vidíte?

Hanka Synková

**KONCERTY,
ZÁBAVY**

■ Sedlčany – muzeum

20. 10. První káva

hudební večer při svíčkách se známou sedlčanskou skupinou První káva; 19:00

■ Počepice – Restaurace U Radešinka

20. 10. Spolektiv

koncert české multižánrové hudební skupiny Spolektiv; 20:00

■ Nechvalice – Nechvalická hospoda

21. 10. Parkán + Paradoxy

rockový večer se známými kapelami, zahraje kapela Open Doors, Paradoxy a Parkán; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům

21. 10. Retro Dance Party

šestihodinový disco plav nejvěšších hitů 80. a 90. let s přesahem na 70. léta až po současnost; 20:00

24. 10. Petr Bende & Bohouš Josef – akustický koncert

akustický koncert aranží autorských písní obou zpěváků; 19:00

**■ Sedlčany – Pohoda club
28. 10. Je mi to úplně
jednou tour 2023**

koncert kapel EIE, Vision Days a Zlomená 14; 20:00

VÝSTAVY

■ Sedlčany – muzeum
Sanctus Benedictus

výstava fotografií středověké architektury v muzejním sklepním prostoru
80. výročí vystěhování Sedlčanska v letech 1943–1945
výstava dobových materiálů, fotografií a dokumentů; do 26. 11.

■ Sedlčany – knihovna
Autistka a historik, aneb Jak manželé Hladíkoví vidí svět

výstava obrazů manželů Hladíkových; do 1. 11.

■ Sedlčany – kult. dům
Okamžiky

výstava uměleckých děl Václava Pecha; do 20. 10.
Pocity a představy

výstava obrazů Jaroslavy Trpkové; vernisáž 29. 10.
v 16:00, výstava od 23. 10.

■ Votice – klášter
150 let SDH Votice

výstava k příležitosti oslav 150 let od založení SDH Votice; do 29. 12.

Krajiny srdce a biblické příběhy

výstava obrazů Luboše Kafky; do 17. 11.

Taškobraní

prodejní výstava aktivizačních dílen Integrovaného centra sociálních služeb Odlochovice; do 17. 11.

PŘEDNÁŠKY

■ Petrovice – Obecní dům

20. 10. Tuktukem z Thajska až na Moravu

cestovatelský stand-up, beseda o Thajsku, Myanmaru, Indii, Nepálu, Íránu, Turecku a Bulharsku; 18:00

■ Votice – klášter

25. 10. Tajemství rožmberské hrobky

přednáška badatele a geofyzika Jiřího Šindeláře; 17:00

DIVADLO

■ Drážkov – Divadlo Hogo Fogo

19. 10. Brácha

komorní rodinnou ságu slavného britského dramatika uvádí Divadlo Ungelt; 19:00

■ Sedlčany – kult. dům
19. 10. Milena má problém

hravé, vážné, ale především vtipné monodrama; 19:30

22. 10. Kája a Bambuláček: Bambulková párty
záabavný pořad pro děti; 14:00

28. 10. Lijavec
divadelní hra Járy Cimrmana s opravdovým deštěm v podání Divadelního spolku Zvonokaplička z Prosenické Lhoty; 19:00

■ Kamýk nad Vltavou – kult. dům

29. 10. Obecně prospěšná strašidla

humornou hru Petra Tomšů pro malé i velké uvádí Divadelní spolek KADIS; 17:00

KINO

■ Votice

18. 10. Esa z pralesa 2
animovaný film pro děti; 17:00

19. 10. Úsvit
kriminální drama; 20:00

■ Sedlčany

20. 10. Václav
česká komedie, drama; 20:00

21. 10. Bod obnovy
sci-fi thriller; 20:00

SPORT

■ Sedlčany – zimní stadion

18. 10. Pohárové utkání HC Čerti Křepeň – TJ Slavoj Obecnice; 18:30
Rybníkáři – Ševci Nový Knín; 20:25

20. 10. Pohárové utkání HC Kňovice – HC Huroni Vršovice; 18:30
AHC Nový Knín – HC Rebel Sázava; 20:25

21. 10. Pohárové utkání HC Domino – HC Kačeři Příčovy; 15:00
HC Bubák Chlum – HC River Boys Zvírotice; 16:50
Stará garda Štětkovice – Rumola; 18:40

22., 27., 29. 10. Veřejné bruslení
14:00–16:00

22. 10. Pohárové utkání HC Hrádek – HC Olbramovice; 16:30
HC Žabáci Solopysky – HC Votice; 18:25

DSK Daleké Dušníky – Rybníkáři; 20:20

23. 10. Pohárové utkání HC Miličín – HC Medvědi Sedlčany; 18:30
Stará garda Štětkovice B – Novit Neveklov; 20:25
25. 10. Pohárové utkání HC Kačeři Příčovy – HC Kňovice; 18:30
Rumola – HC Huroni Vršovice; 20:25

■ Sedlčany – kotlina
21. 10. Amatérský Hobby Rallycross
občerstvení zajištěno

■ Přestavky – hřiště

21. 10. Fotbalové utkání SK Přestavky – SK Nový Knín B; 15:30

■ Vysoký Chlumec – hřiště

21. 10. Fotbalové utkání SK Vysoký Chlumec – SK Petrovice B; 15:30

■ Kamýk nad Vltavou – hřiště

21. 10. Fotbalové utkání TJ Sokol Kamýk nad Vltavou – TJ Vltavan Hřiměždice; 15:30

22. 10. Fotbalové utkání TJ Sokol Kamýk nad Vltavou B – TJ Vltavan Hřiměždice B; 15:30

■ Vrchotovy Janovice – hřiště

22. 10. Fotbalové utkání TJ Sokol Vrchotovy Janovice – TJ Sokol Nespeky B; 15:00

■ Jesenice – hřiště

22. 10. Fotbalové utkání TJ Sokol Jesenice – TJ Sokol Počepice; 15:30

■ Krásná Hora nad Vltavou – hřiště

22. 10. Fotbalové utkání TJ Sokol Krásná Hora – SK Kosova Hora; 15:30

■ Dublovice – hřiště

22. 10. Fotbalové utkání TJ Sokol Dublovice – TJ Stará Huť; 15:30

■ Sedlčany – hřiště

22. 10. Fotbalové utkání TJ Tatran Sedlčany B – FC Jílové; 15:30

■ Sedlec-Prčice – hřiště TJ Sokol Sedlec-Prčice

22. 10. Fotbalové utkání TJ Sokol Sedlec-Prčice B – TJ Vltavan Borotice; 15:30

■ Sedlčany
28. 10. Chlístovské menhiry
turistický pochod

■ Vysoký Chlumec – u budovy úřadu městyse
28. 10. Vzpomínkové putování do Nechvalic
pochod při příležitosti svátku Všech svatých, možnost zastavení na hřbitově v Počepicích a Nechvalicích, opékání špekáčků; 14:00

OSTATNÍ

■ Sedlčany – knihovna

18. 10. Hajánek
podvečerní čtení pro děti z knih Petra Horáčka; 17:00

18. 10. Černobylské dívky
scénické čtení z knihy Anny Blankmanové v podání členek spolku Našlose; 19:00

20. 10. Píšu, píšeš, píšeme
odpolední program pro budoucí autory navštěvující 1. stupeň ZŠ; 13:00

20. 10. Pestré myšky
šikovné ruce, výtvarná dílna; 18:00

■ Sedlčany – hvězdárna
20., 21., 27., 28. 10. Pozorovací program
20:00–23:00

■ Kňovice

22. 10. Posvícení

■ Počepice

22. 10. Posvícení

■ Radíč

22. 10. Posvícení

■ Křepeň

22. 10. Posvícení

■ Počepice – Medové pečivo

22. 10. Perníkový workshop
zadělávání a zpracování těsta, pečení, příprava polevy a další; 13:30

■ Petrovice – náměstí
28. 10. Pokládání věnců

■ Příčovy – rybník Musík
28., 29. 10. Výlov rybníka Musík
tradiční výlov největšího rybníka v okolí, prodej čerstvých ryb, občerstvení, hudební doprovod

■ Kosobudy – rybník Divišák

28. 10. Výlov rybníka Divišák
prodej ryb na hrázi, občerstvení, k poslechu hraje duo Pa-Mi; 10:00

■ Příčovy – zámek
28. 10. Strašidelné dlabání dýní na zámku
dlabání dýní pro děti i rodiče, kostýmy, divadlo i hudební doprovod zajistí Jorek; 16:00

■ Milešov – u myslivny

28. 10. Milešovské strašení
akce pro děti i dospělé, lampióny s sebou; 17:00

Na led půjdou nejmenší bruslaři, začíná Školička bruslení

SEDLČANY Na zimním stadionu se od té doby, co byl zastřešen, tedy již zhruba patnáct let, konají kurzy pro děti, pod názvem Školička bruslení. Nejmenším bruslařům se každoročně věnuje tým zkušených instruktorů, kteří se na ledě střídají podle svého času.

Nový ročník Školičky bruslení bude zahájen v sobotu 4. listopadu a budoucí hokejisté a krasobruslařky si poprvé vyzkoušejí ledovou plochu čtvrt hodiny před osmou hodinou ránní. „Náš kurz není uzavřený, mohou se do něj hlásit děti, které chodily v předchozích sezónách, i zcela nové. Mo-

hou se zúčastnit jednou, když jsou v Sedlčanech například na zimních prázdninách, ale mohou chodit i pravidelně každou další sobotu,“ uvedl Miloš Vančura, předseda hokejového oddílu TJ Tatran, který Školičku bruslení pořádá.

Dodal, že podmínkou ale je, aby děti měly kromě bruslí helmu, stačí i cyklistickou nebo lyžařskou, a samozřejmě i zimní oblečení. „Účast většinou dětských bruslařů omezená není. Většinou máme v kursu účastníky od tří let, ale věnovali jsme se i několika mladším dětem,“ poznamenal Miloš Vančura.

David Myslikovjan

Školička bruslení každoročně vrcholí karnevalem na ledě.

Kontaktní gól v první třetině hokejisty přibrzdil, ale nezastavil

Tatran Sedlčany – HC Smíchov 1913 7:2 (2:1,2:0, 3:1)

SEDLČANY Také v šestém kole krajské hokejové soutěže se hráči Tatranu utkali se soupeřem z druhé skupiny. V sobotu 14. října přivítali na svém ledě tým Smíchova, od začátku tahali za delší konec provazu, ale skóre začali pořádně navyšovat až od poloviny hrací doby.

Gól v oslabení přišel vhod

„Do utkání jsme vystoupili dobře. Hráli jsme aktivně, většinou v obranném pásmu soupeře a dali jsme dva rychlé góly,“ zhodnotil začátek zápasu trenér Tatranu Karel Pospíšil. Skóre otevřel v čase 3.24 Zdeněk Burian a o dvě minuty později přidal druhou branku Martin Pospíšil. V 10. minutě hry však hosté po chybě hráčů Tatranu dali kontaktní gól, takže po první třetině bylo vše otevřené. Po dvou a půl mi-

nutách ve druhé třetině rozehráli domácí přesilovku, ale nevytěžili z ní vůbec nic. Tatran sice měl převahu, jenomže jeho útoky obvykle narážely na obranou hráz soupeře. Ve 30. minutě hry dokonce musel Dudek krýt střelu zcela osamoceného hráče Smíchova, který pálil z místa těsně před brankovištěm. Hned vzápětí se ale hra přesunula na druhou stranu a Ondra Spilka v čase 29.33 ranou rovněž z bezprostřední blízkosti propálil gólmana – 3:1. V závěru druhé třetiny si vyzkoušeli přesilovku i hosté, jenomže bezprostředně po jejím zahájení se povedl hokejistům Tatranu brejk, který sice hned úspěšný nebyl, ale poté, co gólman vyrazil puk před sebe a hráči předmět neustále poskakovali před brankovištěm, Libor Bém jej doklepl do sítě – 4:1. Tato třetina nenabídla nijak zvlášť pohledný hokej. Hosté si vypracovali jedinou solidní příležitost, domácí jich měli mnohem více, a protože dvě z nich

zúžitkovali, mohli odcházet do kabiny mnohem spokojenější.

Tatran kontroluje hru

Ze třetí třetiny uplynuly čtyři minuty, kdy bekhen-dovou střelou z místa před brankovištěm přidal Martin Náprstek pátý gól Tatranu, když předtím Dudek zlikvidoval samostatný únik hráče Smíchova. V čase 45.39 přidal šestý úspěch domácích hokejistů Jan Matějka a v té době už Tatran většinou kontroloval hru, a to až do konce zápasu. Navíc v začínající 58. minutě přetavil přesilovku v sedmý gól Libor Bém. Hosté na konečných 7:2 snížili 48 vteřin před závěrečným klaksonem rovněž při početní výhodě pět na čtyři.

Tatran s devíti body i nadále zůstává v sedmičlenné tabulce své skupiny na čtvrtém místě a v sedmém kole soutěže se utká v sobotu 21. října s týmem HC Kobra Praha B na ledě soupeře.

David Myslikovjan

Futsalisté pohořeli v koncovce

Slovan Černý Dub – Arsenal Benešov-Sedlčany 7:5 (2:2)

ČESKÉ BUDĚJOVICE V českobudějovické sportovní hale první říjnovou sobotu absolvovali před osmdesáti diváky sedlčanští futsalisté třetí kolo druhé ligy, skupiny Západ. Rovněž k tomuto utkání odjel Arsenal nekompletní, pouze se šesti hráči do pole, a navíc pohořel v koncovce. Hostující tým nezvykle často ztrácel nevynuceně míče, dostával laciné branky, z toho čtyři při vlastní power-play,

a navíc si dal jednu vlastní.

Arsenal měl smolný už začátek, když dostal úvodní branku po střele z velkého úhlu. Hosty rychlý gól nezaskočil a již ve 3. minutě hry se po autu Pecky dostal k zakončení osamocené Čipera a z brankoviště srovnal stav střelou po zemi k tyči. Obrat ve skóre měl na své noze v 6. minutě Pecka, jenomže osamocené před gólmanem netrefil z „voleje“ pořádně míč. Aktivita však přece jenom Arsenalu přinesla úspěch, když v 8. minutě Josef Kouklík ml. vybojoval ve středu palubovky míč, po individuální akci oběhl i gólmana a uklidil míč

do prázdné branky. Po deseti minutách hry ale bylo srovnáno, když sedlčanský brankář Dřevojan dokázal jednu střelu domácích vyrazit, ale na dorážku už nestačil.

V úvodu druhého dějství se zpočátku oba týmy střídaly v zakončení, avšak gólmani byli pozorní. Domáci se snažili o nebezpečné střely z autu a po jednom z nich ve 25. minutě hry trefili tyč. O minutu později měl velkou šanci sedlčanský Matoušek, jenomže ve slibné šanci mířil z brankoviště vedle. Domáci si počínali v zakončení lépe a po autu a následné střele k tyči se opět dostali do vedení. Arsenal poté začal

hrát power-play s gólmanem v poli, a tento risk se mu krutě vymstil. Zbytečné ztráty dávaly šance soupeři, a ten je pohodlně využíval. V závěrečné desetiminutovce se snažili sedlčanští futsalisté zápas ještě zdramatizovat, snížit se povedlo Čiperovi, a další šanci na snížení měl Jakub Kouklík, jehož pokus zblízka zlikvidoval brankář domácích. Ti vzápětí opět do prázdné branky přidali svůj sedmý úspěšný zásah. Naposledy se měnilo skóre dvě minuty před koncem, když skrytou střelou z dálky umístil do svatyně domácích Matoušek.

Ve čtvrtém kole soutě-

že se sedlčanští futsalisté utkají v domácím prostředí v sobotu 14. října od sedmácti hodin v hale gymnázia s Kladnem.

David Myslikovjan

ASIMINA
OBCHOD S ČAJI, KOŘENÍM A PŘÍRODNÍMI POCHOUITKAMI

Sedlčany, Tyršova 138
Po–Pá 8⁰⁰–17⁰⁰
So 8⁰⁰–11³⁰

ČAJE, KOŘENÍ, RAKYTNÍKOVÉ
DOBROTY, OVOCE V ALKOHOLU,
SUŠENÉ PLODY, ŠTÁVY, SIRUPY,
MEDOVINY A DALŠÍ VÝROBKY

www.asimina.cz

Fotbalové víkendové výsledky regionálních družstev

11. kolo krajského přeboru

TJ Tatran Sedlčany – TJ Ligmet Milín 4:0 (1:0)

Branky Sedlčan: 22. O. Štemberk, 69. M. Sirotek, 82. V. Lípa, 90. P. Krotíl

11. kolo I. A třídy sk. A

TJ Sokol Sedlec-Prčice – MSK Klecany 1921 2:0 (1:0)

Branky Sedlce-Prčice: 44. (vl.) L. Smíšek, 48. M. Hájek

11. kolo I. B třídy sk. E

TJ Sokol Nová Ves p. Pl. – TJ Tatran Sedlčany B 9:0 (3:0)

FC Jílové – SK Petrovice 1:2 (0:0)

Branky Petrovic: 50. a 62. L. Sedlák

11. kolo okresního přeboru

SK Třebsko – TJ Sokol Dublovice 5:1 (2:1)

Branka Dublovic: 29. J. Novák

2. kolo III. třídy sk. B

SK Kosova Hora – TJ Sokol Jesenice 3:0 (1:0)

Branky: 32. J. Kouklík, 60. M. Štemberk, 65. J. Vyskočil
TJ Vltavan Borotice – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou 7:2 (1:1)

Branky Kamýku n./Vlt.: 1. M. Lorenc, 73. J. Procházka

TJ Krásná Hora – TJ Vltavan Hřiměždice 0:1 (0:0)

Branka: 85. (p) J. Kahoun

TJ Sokol Počepice – TJ Nová Ves pod Pleší B 4:1 (2:0)

Branky Počepic: 13. M. Chlasták, 17. a 60. V. Varga, 78. M. Bejšovec

TJ Sokol Nečín – TJ Sokol Sedlec-Prčice 3:0 (1:0)

2. kolo IV. třídy sk. B

SK Vysoký Chlumec – TJ Vltavan Hřiměždice B 1:3 (0:0)

Branky: 68. (p) J. Koucký – 70. a 87. M. Spilka, 75. M. Fajfrlík

SK Petrovice B – SK Klučnice 0:1 (0:0)

Branka: 60. J. Květ

SK Velká Lečice – TJ Sokol Kamýk nad Vltavou B 13:0 (7:0)

TJ Sokol Dublovice B – SK Přestavilky 2:3 (1:2)

Branky Dublovic: 37. D.

Krůta, 63. R. Janoušek

11. kolo okresního přeboru – Benešov

FK Bílkovice – TJ Sokol Vrchotovy Janovice 1:2 (0:1)

Branky Vrchotových Janovic: 3. L. Bukovaz, 90. D. Adam

11. kolo I. A třídy dorostu U19 sk. D

SK Rapid Psáry – TJ Tatran Sedlčany 11:2 (5:2)

Branky Sedlčan: 20. J. Pšenicka, 22. J. Hodouš

11. kolo I. A třídy žáků U15 sk. C

TJ Tatran Sedlčany – SK Zelenec 2:2 (0:2)

Branky Sedlčan: 50. T. Andrlé, 76. M. Motyčik

11. kolo I. A třídy žáků U13 sk. C

TJ Tatran Sedlčany – SK Zelenec 5:1 (2:1)

Branky Sedlčan: 2. a 68. M. Stieber, 29., 48. a 55. R. Jirásek

7. kolo okresního přeboru dorostu

TJ Krásná Hora – TJ Tatran Sedlčany B 2:4 (2:3)

Branky: 4. Vojtěch Polák, 11. Vít Polák – 2. M. Stibor, 26. J. Habart, 45. J. Novotný, 79. D. Vinnytskyi

TJ Prostřední Lhota – Sedlec-Prčice/Jesenice B 0:3 (0:1)

Branky Sedlce-Prčice/Jesenice: 28. (vl.) A. Kůr, 89. (vl.) J. Chuman, 90. M. Nejedlý

11. kolo okresního přeboru starších žáků sk. B

SK Petrovice – TJ Sokol Daleké Dušníky 8:0 (3:0)

Branky Petrovic: 4. a 50. V. Kubíček, 30. a 35. D. Turek, 63., 75., 75. a 79. L. Jůza

TJ Prostřední Lhota – TJ Sokol Kamýk nad Vlt. 5:1 (2:0)

Branka Kamýku: 80. M. Bartl

David Štverák

Šachisté zahájili zápolení nad 64 políčky

KLADNO/SEDLČANY V prvním soutěžním kole se družstvo ŠK KDJS Sedlčany A střetlo 15. října s ŠK NOVA Kladno A. Přestože byli Sedlčanští vedeni jako domácí, jeli do klubovny Kladenských, kteří mají výjimku vzhledem k ZTP hráčům a všechna utkání hrají v domácí uzpůsobené klubovně.

Kladno bylo na základě odevzdaných soupisek mírným favoritem. Ve vyrovnaném zápase jako obvykle rozhodovaly hrubé chyby. Korektními remízami skončily partie Romana Šimáka, Ondřeje Hlaváčka a Petra Havelky. Další remízu měl v dosahu i František Kváča, ale po chybě v koncovce bral bod soupeř. Naopak Václav Vrzal využil hrubky

soupeře a zvítězil. Krásnou výhru předvedl Antonín Mandovec a důležitou remízu zapsal Ivo Šimák, když ubránil hroší pozici. Petr Pavlíček si pak mohl dovolit nabídnout soupeři remízu tzv. z pozice síly, přestože by s velkou pravděpodobností partii vyhrál. Takhle získal kýžený půlbod, aby se celkové skóre zastavilo v poměru 4,5:3,5 pro Sedlčany.

Tým ŠK KDJS Sedlčany B hrál v domácí klubovně proti TJ Sokol Voznice a potvrdil roli favorita. Zvítězili Tomáš Kurínek, Jiří Maroušek a František Hrdlička, remizoval Pavel Sadil. Vzdát se soupeřovu umění musel jen Jiří Mandovec.

Regionální žakovská liga začala 23. září v Sedlčanech. Domácího prostředí

využili zejména žáci v turnaji C, který zcela ovládl: 1. Adam Pejřimovský, 2. Ota Jindrák, 3. Michal Podzimek. Do první desítky se vešla ještě Alžběta Jindráková na 8. místě.

Pod vedením Petra Havelky vyrazilo do druhého kola soutěže v Pravoníně 14. října rekordních 12 dětí. V turnaji B se dařilo Lence Kváčové, která skončila na 3. místě (nejlepší z dívek), v turnaji C Alžbětě Jindrákové, která skončila jako nejlepší dívka na 10. místě.

Za zmínku stojí ještě hostování sourozenců Kváčových v barvách Spartaku Vlašim v 1. lize dorosteneckých družstev. František získal ze tří partií 0,5 bodu, Lenka 2 body. **-pv-**

V pohárové soutěži je již jenom jeden tým bez ztráty, tři na první body čekají

SEDLČANY Minulý týden si svoje výsostné postavení v tabulce skupiny A dlouhodobého turnaje amatérských hokejistů bez nejmenších problémů udržel tým Rebel Sázava, který přebral Chlum i Křepenic. Oba týmy stačily vzdorovat favoritovi jakž takž pouze jednu třetinu, Bubák první a Čerti poslední. Rebel v této sezóně zatím vyhrál všechny zápasy a jako jediný tým v celé soutěži dosud neztratil ani bod.

Zajímavě se vyvíjelo utkání skupiny A, v němž se střetli příčovští Kačeři s týmem AHC Nový Knín. Kačeři po první třetině prohrávali 1:2, po druhé 4:7, ale

v závěrečné třetině už neinkasovali a půltuctem úspěšných zásahů zápas zcela otočili. Největší podíl na vítězství měl David Kabyl, který dal čtyři góly svého týmu za sebou, a navíc na první a poslední svým spoluhráčům nahrával.

To ale ještě nebylo nic proti tomu, co se povedlo v sobotu neveklovskému Ladislavu Vorlovi, který nastřílel Hrádku na začátku tři góly, na konci také tři, a ještě jednou se trefil uprostřed zápasu. Bilanci sedmi úspěšných zásahů v jediném utkání vyšperkoval ještě dvěma přihrávkami na gól.

Utkaní Zvírotic se Štětkovici obvykle nabízejí vyrovnaný hokej s minimem vyloučených hráčů. A bylo tomu tak i tentokrát. Na trestnou lavici v sobotu dokonce neusedl ani jeden hráč a chlapci od vody rozhodli o svém vítězství až třemi brankami v závěrečné části hry.

Výsledky – skupina

A: Chlum–Sázava 2:8, Sázava–Křepenic 8:3, Příčov – AHC Nový Knín 10:7, Rumola–Kňovice 4:2, Zvírotice–Štětkovice 5:2. Po šesti odehraných utkáních je s dvanácti body první Sázava, deset bodů získaly druhé Zvírotice a osm třetí Štětkovice. Nulu na svém kontě stále mají jedenácté Vršovice i dvanácté Domino.

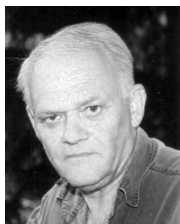
Skupina B: Solopysky–Olbramovice 5:3, Daleké Dušníky – Medvědi 3:5, Ševci Nový Knín – Votice 6:6, Hrádek–Štětkovice B 5:2, Miličín–Neveklov 1:2, Neveklov–Hrádek 10:3. Přestože rezerva Štětkovice utrpěla první porážku v této sezóně, udržela se s osmi body v čele tabulky, ale v době naší uzávěrky měla odehrán o jeden zápas více než druží Rybníkáři a třetí Hrádek. Oba týmy vybojovaly šest bodů. Poslední jedenáctý Miličín je zatím bez bodového zisku.

David Myslikovjan

V neděli 22. října uplyne 15 smutných let, kdy nás navždy opustil pan

Miloslav Liška
ze Sedlčan.

S láskou a úctou vzpomínají manželka, děti s rodinami a ostatní příbuzní.

KOMENTÁŘ

Kde jsou peníze, tam to žije

Onehdy jsem s dětmi v Praze zabrousil do známého fastfoodového řetězce. Hamburger nepůsobil zrovna vábně. Placka ohřátého polotovaru v takové té housce, která vypadá stejně čerstvě, i když ji najdete po třech měsících ve špajzu. Asi tam zapomněli dát zeleninu, říkám si, a odklápím tu dobrotu. Nezapomněli, placka je zespoda potřena tenkou vrstvou levného kečupu smíchaného s nejmenno nakrájenou cibulkou. Můj premiovější model dorazil dokonce s malým kouskem unaveného salátu. Slanina není opečená, paní ji do housky jen tak položila. Obhlížím, za co jsem utratil přes šest stovek. Přesně vím, kam bych si v Sedlčanech zašel na poctivý hamburger. Z čerstvého masa, se zeleninou, s omáčkou, co chutná, s výbornou houskou.

Nemáme tu žádné OBI nebo Hornbach, ale přesně vím, kde v Sedlčanech dostanu to samé. V tom obchodě snad mají všechno. A navíc vás prodavačky nikdy nenechají čekat déle než pár okamžiků. Poradí, pomůžou. Když si vzpomenu na mrtvolně nezúčastněné pohledy personálu v OBI u mojí práce, tak je to nebe a dudy.

Také jsem kdysi objednával stromky a keře přes internet. Typicky to posílali tak, že to ještě čer-

kalo přes víkend na poště. Půlka ze zásilky uschla nebo plesnivá. Druhá půlka ještě stále živá, ale místo stromku na fotce jen taková skromná větévka. Víím, kam v Sedlčanech pro strom nebo keř. Domluvíte se. Paní mi ořešák i dovezla.

Možností, jak svojí útratou pomoci místním podnikatelům, je určitě víc. Peníze jsou krev ekonomiky. Kde netečou, tam nežije. Já bych si kupoval Sedlčanský kraj, i kdyby v něm vycházely samé blbosti, protože prostě chci, abychom měli svoje noviny. Tankuji výhradně v Sedlčanech. Mohl bych asi někde natankovat o halíř levněji, ale já chci podpořit místní benzínku.

Pokud si to lokální firma zaslouží, nakupujeme u ní. To platí i pro živočichy jako jsem já, kteří vydělávají v Praze, ale utrácejí tady. Takové infuze rozhodně pomáhají. Jestli chceme, aby náš kraj zkvétal, nenechme odtékat peníze jinam. Spíš se snažme si přivést ještě víc bohatství z prosperující Prahy. Vysokorychlostní internet. Dopravní obslužnost. Podpora výstavby bytů a domů. Jestli je v Praze víc a lépe placené práce, umožníme místním lidem, ať na ni dosáhnou. A pražským, kteří touží po mírumilovném klidném kraji, ať se tady mohou snadno usadit a zakládat rodiny.

Bohumil Vohanka

POZNÁMKA

Nakonec aspoň něco

V pátek 13. října byl konečně v parlamentu odhlasován vládní konsolidační balíček, jímž dojde ke změně zhruba 60 zákonů, a který by měl zabránit ČR dosažení dluhové brzdy, která by ve výsledku znamenala drastické utahování opasků.

Nebudu zastírat názor, že velká část naší populace má finanční gramotnost úplně stejnou jako žáček v první třídě základní školy. A jako si ten žáček doma vybrečí penízky na sladkosti, tak si někdo představuje vynutit si kdeco od státu. Stát vybere daně, oddělí povinné mandatorní výdaje (tryskem rostoucí důchody atd.) a o zbytku rozhoduje,

kde přidělí a kolik. Je to nezáviděníhodná práce. O premiérovi Petru Fialovi někteří mluví jako o lháři, protože v rámci kampaně se zavazoval nezvyšovat daně a teď na některé dojde. Budme soudní, ani premiér není prorokem, aby věděl, co nepředvídatelného nastane.

Za konsolidačním balíčkem je jistě mnoho práce, dlouhá kompromisní jednání. Opoziční výkřiky o nekompetentnosti vlády jsou zase strašením, kterému mnoho lidí věří. Zato odborníci Národní rozpočtové rady vítají, že konečně máme alespoň nějaké kroky pro zdravější veřejné finance.

Vladimír Roškot

GLOSA

Největší Čechové 20. století

Známé rčení „není nic staršího než včerejší noviny“ samozřejmě platí o zpravodajství, ale noviny mají další rubriky, zejména komentáře, v nichž se informace ze zpravodajství komentují v souvislostech, názvostech, i v příčinnosti. Dokud byly Lidové noviny podle původní tradice, oceňoval jsem, že otiskly příspěvky autorů bez ohledu na jejich politické smýšlení. Čtenáři pak mohli na jejich myšlenky svobodně a slušně reagovat.

Někdy jsem si rád něco zajímavého vystříhl a uložil, když jsem usoudil, že později to nebude nikde k nalezení a mohlo by to posloužit k nějakým srovnáním. Před čtvrt stoletím vyhlásila redakce LN anketu Největší Čech 20. století. Samozřejmě

jsme různí, takže navržené osoby tvořily velmi pestrou směs...

Z prvních třiceti dnes žije již jen politik Václav Klaus a sportovec Dominik Hašek. S velkým odstupem na prvních pěti místech byli T. G. Masaryk, Karel Čapek, Václav Klaus, František Tomášek, Václav Havel. Když přehlížím ten seznam prvních třiceti znovu a znovu, asi by nyní mezi nimi mnozí chyběli. Ale pochybuji, že by současná populace nacházela snadno nějaké nové, dokonalejší „největší Čechy“ 20. století, které bylo skutečně nabitě událostmi, zejména tragickými, ale i mnoha významnými objevy.

Staré noviny jsou nakonec zajímavé i poučné.

Vladimír Roškot

FEJETON

Mně se udělalo líp, jen vás vidím, pane doktore!

Šestnáct pacientů čekajících dvě a více hodin na příjezd vyhlášeného ortopeda v Příbrami... „Ještě že už mám toto za sebou,“ napadá mě při pohledu na pána, který klepe nohou a okusuje si nehty. Posledně jsem čekala tři hodiny. Ale každý si rád na specialistu počká, když má zdravotní trápení, které jinde řeší tak, že se vlastně nic neřeší. Já jdu dnes našťastí do vedlejších dveří, čekám na rehabilitaci.

„Prý se to tady posledně

pohádalo,“ říká do nervózního ticha korpulentní paní a vydává z batohu svačinu. „Že si lidi brali lístečky na pořadí a odcházeli, a pak jich sem přišlo osm najednou, a kdo byl první, byl najednou devátý,“ zakousne se do namazaného chleba. Posloucháme ji. Je jediné zpestření v jinak tiché čekárně. „Já si asi skočím na pivo,“ řekne pán, od pohledu veselá kopa. „Tak mi sem pak jedno vemte,“ odpoví mu dědeček s hůlkou sedící naproti němu.

„Dnes má pan doktor zpoždění, omlouváme se,“ vykoukne hlava sestry z ordinace. „Tak, a máme po hehe,“ oře si korpulentní paní pusou ubrouskem a pokračuje: „Ted' přijdeme na řadu třeba v sedm večer. Ale to já musím domů, koukám na Ulici.“

Začínám se bavit. Mám zlovyk chodit všude mnohem dřív, a tady to bude asi ještě hodně zajímavé. Přicházejí další pacienti. Za chvíli už ani nemají kde sedět. Postávají kolem zdí.

Sestra sem tam z ordinace vykukne a je vidět, že má z naplněnosti čekárny sama obavy. „Tady se člověk sám uzdraví!“ zívne vedle mě mladá holčička, doted' nepřítomně zírající do telefonu. „No já čekám od jedny, domů už nejdu!“ jako by si bránila pozici již nasvačená paní. Domů nejde nikdo. Všichni čekají, protože dnes to tak prostě je.

Najednou se ve dveřích objeví pan doktor. Pán, co chtěl jít na pivo, začne spon-

tánně tleskat. S úsměvem strhne k potlesku všechny ostatní. Atmosféra je rázem skvělá. Z doktora je celebrita. Všem se vykouzlí na tváři úsměv. Specialista se neubrání úsměvu. Omlouvá se za zpoždění, měl ještě náročnou operaci. „My jsme rádi, že jste vůbec přišel,“ říká mu veselé pacient, který chtěl ještě před chvílí odejít do vedlejšího bufetu. „Vždyť mně se udělalo líp, jen vás vidím, pane doktore!“

Jana Motrincová

